

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 92.673 van 25 januari 2001
in de zaak A. 93.902/VII-22.131.**

In zake : 1. de v.z.w. MAASLANDSE MILIEU AKTIE,
2. Guido MAES,
die woonplaats kiezen bij
advocaat Z. MISKOVIC,
kantoor houdende te LANAKEN,
Koning Albertlaan 73

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van LIMBURG.

tussenkomende partij :

de v.z.w. BELGISCHE RALLYCROSS VERENIGING,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. ENGELEN,
kantoor houdende te MAASMECHELEN,
Rijksweg 358.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. MAASLANDSE MILIEU AKTIE en Guido MAES op 24 juli 2000 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 25 mei 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij de beroepen ingesteld tegen het besluit van 31 december 1999 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maasmechelen houdende het verlenen aan de v.z.w. BELGISCHE RALLYCROSS VERENIGING van de vergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een bestaand rallycrosscircuit, bekend onder de naam "Duivelsberg" en gelegen aan de Weg naar Zutendaal te Maasmechelen, ongegrond worden verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 oktober 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Z. MISKOVIC, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van bestuurssecretaris I. WILLEMS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat L. PEETERS die, loco advocaat P. ENGELLEN verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Rechtspleging

Overwegende dat de v.z.w. BELGISCHE RALLYCROSS VERENIGING met een verzoekschrift van 17 augustus 2000 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat dit verzoek kan worden ingewilligd;

2. Feiten

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. De tussenkomende partij exploiteert een rallycrosscircuit te Maasmechelen.

Voor de exploitatie van de omloop werden in het verleden verschillende kortlopende vergunningen verleend.

Met een besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 7 september 1995 werd voor een termijn van vijf jaar de vergunning verleend voor het organiseren van zes wedstrijden met bijbehorende oefenritten per jaar.

Als bijzondere voorwaarden werden in dat vergunningsbesluit onder meer opgelegd dat de exploitant ertoe gehouden was om elk seizoen geluidsmetingen te laten uitvoeren gedurende de volledige duur van ten minste twee rallycrossactiviteiten en om zich van elke activiteit te onthouden in de periode na het eerste weekend van de maand maart tot en met 30 juni (zijnde de broedperiode van de vogels).

2.2. Daar bovenvermelde vergunning eerlang zou verstrijken, heeft de tussenkomende partij een hernieuwingsaanvraag ingediend.

Met dezelfde vergunningsaanvraag streeft ze tevens de uitbreiding van de crossactiviteiten na : het

aantal wedstrijden met bijbehorende oefenritten zou verhoogd worden van zes naar tien wedstrijden per jaar en bijkomend zouden er jaarlijks twee "recreatieve gemotoriseerde activiteiten" plaatsvinden.

2.3. Met een besluit van 31 december 1999 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maasmechelen de gevraagde vergunning voor een termijn van twintig jaar.

Naast de gebruikelijke algemene en sectorale milieuvoorwaarden wordt de vergunning afhankelijk gesteld van de naleving van een reeks bijzondere voorwaarden :

"§ 5.- Bijzondere voorwaarden :

punt 1°. Onverminderd de bepalingen van de thans gehanteerde milieuwetgeving inzake omlopen voor voertuigen :

- a) moeten de gebruikte autovoertuigen voldoen aan de bepalingen van artikel 40 van het K.B. van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de motorvoertuigen en hun aanhangwagens moeten voldoen, zoals gewijzigd bij K.B. van 09.08.1971, 12.12.1975 en 09.05.1988; De exploitant dient een strikte controle van het geluidsniveau van de motoren te laten uitvoeren door een erkend deskundige. Voertuigen waarvan de geluidsemissie meer dan 98 dB(A) bedraagt, mogen niet aan de wedstrijd of activiteit deelnemen. Het verslag van de erkende deskundige is tijdens de wedstrijd en/of activiteit ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar, politie of rijks-wacht. Het verslag wordt na de wedstrijd en/of activiteit verstuurd aan de vergunningverlenende overheid.
- b) mogen de wedstrijden plaatsvinden op zon- en feestdagen van 9u00 tot 18u00.
- c) Mogen de bijhorende oefenritten voor de wedstrijden plaatsvinden op de dag voor de wedstrijd van 9u00 tot 18u00.
- d) Dienen de kalenderdagen waarop de wedstrijden worden gehouden, minstens één maand voor de wedstrijd overgemaakt te worden aan het College van Burge-meester en Schepenen, de gemeentelijke

dienst leefmilieu, de Afdeling Milieu-vergunningen van AMINAL en de afdeling Milieu-inspectie van AMINAL.

Punt 2° : wat de geluidshinder betreft :

- a) dient er jaarlijks minstens één volledig akoestisch onderzoek tijdens een wedstrijd uitgevoerd te worden, en dit in samenwerking met een deskundige, erkend in het kader van het besluit van de Vlaamse Regering van 23.03.1989 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling van bepaalde categorieën van hinderlijke inrichtingen, voor de discipline geluid. De geluidsmetingen dienen plaats te vinden op meetpunten waarvan de ligging vastgelegd wordt in overleg met de gemeentelijke Vlarem-ambtenaren;
- b) dient tijdens de verschillende gemotoriseerde activiteiten het emissieniveau op 7,5 meter van de rand van het circuit bepaald te worden;
dat de metingen zodanig dienen te gebeuren dat een representatief overzicht van de emissies bekomen wordt;
dat de exploitant de nodige voorzieningen dient te treffen zodat deze metingen ongestoord uitgevoerd worden;
dat deze metingen eveneens dienen plaats te vinden gedurende tenminste één rallycrossactiviteit per jaar.
- c) dienen de resultaten van de geluidsmetingen, vermeld onder de voorgaande punten a en b, per activiteit (weekend) gebundeld in een onderzoeksverslag dat de geluidsimpact van de activiteiten op de omgeving nagaat;
dat het verslag een evaluatie dient te bevatten in functie van de kwaliteitsdoelstellingen voor het omgevingsgeluid overeenkomstig de opgelegde exploitatievoorwaarden;
- d) dient binnen een termijn van twee maanden na uitvoering van de geluidsmetingen op de rallycrossactiviteiten het onderzoeksverslag in tweevoud ter evaluatie voorgelegd te worden aan de gemeentelijke dienst leefmilieu.
- e) Op 200 meter ten oosten van de exploitatie moet de parameter $L_{A05,T}$ beperkt worden tot 60 dB(A).

Punt 3° : op de rallycrossomloop is elke activiteit verboden tijdens de periode ingaand na het eerste weekend van de maand maart tot en met 30 juni".

2.4. Op 28 januari 2000 tekent de eerste verzoekende partij bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg beroep aan tegen deze vergunning.

Enkele dagen later wordt tevens beroep ingesteld door een achttiental omwonenden, waaronder de tweede verzoeker.

Een derde beroep wordt ingediend door de afdeling natuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

2.5. Inmiddels heeft het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maasmechelen vastgesteld dat in haar vergunningsbesluit van 31 december 1999 een fout is gesloten aangaande de aanvangsdatum van de verleende vergunning. Tijdens de zitting van 11 februari 2000 neemt het schepencollege een "erratumbesluit" waarbij die fout wordt rechtgezet en waarbij de aanvangsdatum van de in eerste aanleg verleende vergunning wordt vastgesteld op 31 december 1999 (in plaats van 24 december 1999).

2.6. In het kader van de beroepsprocedure worden de volgende adviezen uitgebracht :

a) Op 6 maart 2000 brengt de afdeling ruimtelijke ordening een ongunstig advies uit over de vergunningsaanvraag :

"Overwegende dat het perceel niet gelegen is binnen het gebied van een behoorlijk vergunde verkaveling;

Overwegende dat de inrichting gelegen is binnen een natuurgebied en recreatiegebied volgens het bij koninklijk besluit (...) van 01/09/1980 goedgekeurd gewestplan Limburgs Maasland;

Overwegende dat de natuurgebieden ressorteren onder de groengebieden, dewelke bestemd zijn voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu.

De natuurgebieden omvatten de bossen, wouden, venen, heiden, moerassen, duinen, rotsen, aanslibbingen, stranden en andere dergelijke gebieden.

In deze gebieden mogen jagers- en vissershutten worden gebouwd voor zover deze niet kunnen gebruikt worden als woonverblijf, al ware het maar tijdelijk (artikel 13 van het Koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en (de) gewestplannen);

Overwegende dat de recreatiegebieden bestemd zijn voor het aanbrengen van recreatieve en toeristische accommodatie, al dan niet met inbegrip van de verblijfsaccommodatie. In deze gebieden kunnen de handelingen en werken aan beperkingen worden onderworpen teneinde het recreatief karakter van de gebieden te bewaren (artikel 16 van het Koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en (de) gewestplannen);

Overwegende dat het gebruik van deze gebieden geregeld wordt in artikel 13.4.3.1. en 16.5.0. van het inrichtingsbesluit van 28 december 1972;

Overwegende dat de inrichting gedeeltelijk verenigbaar is met de geldende stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende echter eveneens dat door de steeds verder gaande uitbreidingen van de milieuvergunning de ruimtelijke draagkracht van het gebied in het gedrang wordt gebracht;

Overwegende dat derhalve kan worden aangesloten bij het beroep van de Afdeling Natuur van AMINAL zoals geformuleerd in het beroepschrift d.d. 02/02/2000;

BRENGT HET VOLGENDE ADVIES UIT

GUNSTIG VOOR HET BEROEP

In het kader van een duurzame ruimtelijke ontwikkeling van de natuurwaarden rond het Kempisch Plateau (ontwikkelingsgebied Mechelse Heide, Vallei van de Zijpbeek) is verzwaring van de recreatieve druk rond dit crosscircuit niet aanvaardbaar !

Vanuit ruimtelijk oogpunt kan het standpunt van het schepencollege van Maasmechelen niet bijgetreden worden".

b) Het advies van het bestuur milieuvergunningen van 9 maart 2000 is gunstig over de aanvraag. Dat advies is gesteund op de volgende overwegingen :

"Overwegende dat de inrichting gelegen is op een afstand van ca. 800 meter van (e)en woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter, ca. 250 meter van een recreatiegebied, ca. 500 meter van de camping (de) Kikmolen en op ca. 850 meter van een natuurreservaat; dat er zich geen individuele

woningen bevinden (zijn) binnen een afstand van 75 meter vanaf de buitenste rand van de rijpiste;

Overwegende dat de inrichting niet gelegen is binnen de in artikel 5.32.10.2.(§) genoemde gebieden of zone's waarvoor de exploitatie verboden wordt;

Overwegende dat de inrichting, in toepassing van artikel 5.35.10.2.§ 1 en 2, voldoet aan de verbods- en afstandsregels;

Overwegende dat in toepassing van artikel 5.32.10.§ 3 als bijzondere voorwaarde een beperking is opgelegd betreffende het inrichten van wedstrijden, test- en oefenritten tijdens de broedperiode; dat elke activiteit verboden is tijdens de periode ingaand na het eerste weekend van de maand maart tot en met 30 juni;

Overwegende dat de argumenten, aangehaald door de beroepers door onze Afdeling als volgt beoordeeld worden :

1. Betreffende het niet tijdig indienen van de milieuvergunningsaanvraag (tussen de 18de maand en de 12de maand voor het verstrijken van de lopende vergunning) en de bemerking dat het dan gaat om een nieuwe inrichting dient aangehaald te worden dat in artikel 39 van Vlarem I aangaande de hernieuwing van een vergunning niet gesteld wordt dat een inrichting als nieuw dient beschouwd te worden bij niet naleving van de indienings-termijn;
2. Betreffende de geluidshinder dient gesteld te worden dat uit de 2 geluidsrapporten dd. 10 december 1997 en 21 september 1999 blijkt dat de inrichting kan voldoen aan de geluidsnormen mits naleving van de opgelegde algemene geluidsnormen en mits naleving van de bijkomende bijzondere voorwaarden van het besluit;
3. De bemerking van de beroepers dat in het verleden de opgelegde voorwaarden niet korrekt zijn nageleefd, is juist;
4. Betreffende de bemerking dat (er) de kalender niet evenwichtig (evenwicht tussen de open en de gesloten dagen in de weekends op maandbasis - artikel 5.32.10.2 § 4.1) is opgesteld dient gesteld te worden dat artikel 5.32.10.2.§ 4.1 enkel van toepassing is voor bestaande inrichtingen die niet beantwoorden aan de verbodsbepaling van artikel 5.32.10.2.§ 1.
5. Betreffende de bemerking dat er een verdubbeling van het aantal activiteiten wordt toegestaan dient gesteld te worden dat het een permanent circuit betreft dat kan voldoen aan de opgelegde voorwaarden;
6. Betreffende de argumenten van de Afdeling Natuur - Aminal, aangaande de beleidsopties

vastgelegd in het Natuurdecreet, het evenwicht tussen natuurbehoud en recreatief medegebruik, de ligging in een gebied met hoge wetenschappelijke waarden, de éézijdige visie in het rapport 'Onderzoek polyvalente locaties' van de Provinciale Sportdienst van de Provincie en de herlocalisatie van de inrichting, dient gesteld dat in het kader van de Vlarem-reglementering er geen redenen zijn om de vergunning te weigeren;

Overwegende dat om bovenstaande redenen er aanleiding toe bestaat (de) ingediende beroepen ongegrond te verklaren en het bestreden besluit van 21 oktober 1999 van het College van Burgemeester en Schepenen te bevestigen".

c) Door de provinciale milieuvergunningscommissie wordt op 10 april 2000 een verdeeld advies uitgebracht.

Een meerderheid van de leden stelt voor om het beroepen besluit te bevestigen voor zover daarmee de lopende milieuvergunning wordt hernieuwd. De aanvraag tot uitbreiding van de crossactiviteiten zou echter geweigerd moeten worden. Een minderheid is daarentegen van oordeel dat de ingestelde beroepen ongegrond moeten worden verklaard en het beroepen besluit, inclusief de vergunde uitbreiding, integraal moet worden bevestigd.

2.7. Met het bestreden besluit worden de beroepen ongegrond verklaard en wordt het beroepen besluit bevestigd.

Daarmee treedt de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg het minderheidsstandpunt van de provinciale milieuvergunningscommissie bij.

Dit besluit steunt voornamelijk op de volgende motieven :

"Overwegende dat de beroeper vzw Maaslandse Milieu Aktie, in haar beroepschrift, de volgende argumenten aanhaalt ter ontkrachting van de omstreden beslissing :

1. De geluidshinder, teweeggebracht door de activiteiten van de Belgische Rallycross Vereniging moge blijken uit het bezwaarschrift

- dat enkele buurtbewoners en de Maaslandse Milieu Aktie naar het gemeentebestuur van Maasmechelen stuurden, naar aanleiding van de nieuwe vergunningsaanvraag (niet naleven van de bijzondere voorwaarden van het besluit d.d. 1995-09-07 van de bestendige deputatie).
2. Het betreft een nieuwe aanvraag en niet een hernieuwing van de vergunning om volgende redenen : de milieuvergunningsaanvraag werd ontvankelijk en volledig verklaard op 7 oktober 1999. De aanvraag kan dan ten vroegste op 24 september ingediend zijn. Gezien de vergunning van 7 september 1995 vervalt op 7 september 2000, en gezien de aanvraag dient te gebeuren tussen de 18de en de 12de maand voor het verstrijken van de vergunningstermijn, is de uiterste datum van indiening van de aanvraag 7 september 1999. In gevolge de aanpassing van Vlareem op 4 september 1999 ging de omloop over van klasse 1 naar klasse 2, van de bestendige deputatie naar het schepencollege.
 3. Als het om een verlenging van een bestaande vergunning zou gaan, hoe kan het schepencollege dan weten of het om een klasse 1 of klasse 2 (geluidsemissie max. 98dB) gaat vermits er slechts één geluidsmeting werd uitgevoerd op 4 jaar i.p.v. 2 per jaar.
 4. In hoeverre is het organiseren van 3 bijkomende rallyevenementen een kleine verandering en alleen meldingsplichtig (besluit schepencollege d.d. 1999-10-21).
 5. Een verandering van 6 naar 10 wedstrijden en een verandering van voorafgaande oefenritten van een halve dag naar een ganse dag betekent 7 bijkomende dagen lawaai. M.a.w. $6 + 6 \cdot \frac{1}{2} + 2 = 11$ dagen en $10 + 10 \cdot 1 + 2 = 22$ dagen. Dit is een verdubbeling van de activiteiten. Dit kan bezwaarlijk een verdere exploitatie genoemd worden.
 6. In het rapport van Lisec van 1997-12-10 staat dat de sanering van 4 dB(A) vereist is in het landelijk gebied maar aangezien de verstoring slechts een aantal dagen optreedt is sanering niet dwingend (analoog in het verslag van 1999-09-21). Intussen is het aantal dagen wel verdubbeld.
 7. In artikel 3 van het besluit van 31 december stelt het schepencollege dat de vergunning wordt verleend voor een termijn van 20 jaar die aanvangt op 24 december 1999 (foutieve invulling van de administratie ten gevolge een uitgesteld schepencollege dat niet erg collegiaal was). Eens te meer gaat het om een nieuwe vergunning en niet om een verlenging die pas op 8 september 2000 kan ingaan.
 8. In artikel 4 van het besluit van het schepencollege staat geschreven : 'De in

artikel 1 bedoelde vergunning is afhankelijk van de stricte naleving van de volgende voorwaarden :
...§5 Bijzondere voorwaarden : 1.a is in het verleden niet gebeurd; 2.a is in het verleden 1 maal i.p.v. 8 maal (geluidsstudie) gebeurd en identiek voor b, c, d en e. Bij niet vergunde activiteiten is de gemeente nooit opgetreden.

Overwegende dat de beroeper Guido MAES in zijn beroepschrift, de volgende argumenten aanhaalt ter ontkrachting van de omstreden beslissing :

1. Ernstige geluidsoverlast.
2. Overtreden van de bestaande vergunning.
3. Geen evenwichtige kalender. Uit nazicht van de kalender blijkt dat er 6 weekends met 4 x regionaal, 4 x internationaal, 1 x Europees kampioenschap (2 dagen), 1 x promotieraces voorzien worden. Hieruit blijkt dat 6 weekeinden voor tien + oefenritten volstaan. Waarom wordt vergunning verleend voor 12 volledige weekeinden.
4. Niet naleven van bijzondere voorwaarden (vergunning van 1995-09-07 : 2 geluidsmetingen per jaar - in werkelijkheid zijn er twee metingen uitgevoerd in 4 jaar).
5. De bestaande vergunning voor 6 hele dagen voor een periode van 5 jaar wordt uitgebreid voor 24 dagen per jaar voor een periode van 20 jaar terwijl de voorschriften met de voeten word(en) getreden. Het aantal race-uren wordt verviervoudigd en de verplichte metingen gehalveerd.
6. Verplaatsing van storende recreatie-activiteiten in het kader van nieuwe initiatieven Regionaal Landschap.

Overwegende dat de beroeper Aminor, Afdeling Natuur, in zijn beroepschrift, de volgende argumenten aanhaalt ter ontkrachting van de omstreden beslissing :

1. Ligging in de nabijheid van het EEG-vogelrichtlijngebied van de Mechelse Heide en de Vallei van de Zijpbeek. De in de afgeleverde milieuvergunning opgelegde beperking, in functie van het vogelrichtlijngebied, voldoet niet voor de trekvogels en overwinteraars en is voor wat betreft de nachtzwaluw te beperkt naar tijdsperiode.
2. Een duurzame handhaving en uitbreiding van een motorcircuit temidden van één van de belangrijkste groengebieden van Vlaanderen strookt niet met de beleidsopties vastgelegd in het Natuurdecreet.
3. Binnen het Regionaal Landschap Kempen en Maasland en in het bijzonder het zoekgebied van het Nationale Park, wordt er gestreefd naar een evenwicht tussen het natuurbehoud en het recreatief medegebruik. Het beleid inzake natuurbehoud en de vrijwaring van het natuurlijk milieu is gericht op de bescherming, de ontwikkeling,

het beheer en het herstel van de natuur en het natuurlijk milieu, op de handhaving of het herstel van de daartoe vereiste milieukwaliteit (artikel 6 natuurdecreet). Het natuurbeleid is gericht op het nemen van alle maatregelen die nodig zijn voor de uitvoering van bepalingen die voortvloeien uit internationale overeenkomsten en verdragen betreffende het natuurbehoud (artikel 7 natuurdecreet). Door de sterk wisselende geluidsniveau's van optrekkende motorvoertuigen en luidsprekers op het circuit wordt de vereiste milieukwaliteit aangetast.

4. Niet naleven van de opgelegde voorwaarden van de vergunning van 1995-09-07.
5. Een verdubbeling van de activiteiten op het rallycrosscircuit met een versoepeling van de vergunningsvoorwaarden is vanuit het oogpunt van een verbetering van de leefmilieukwaliteit niet verdedigbaar.
6. Binnen de huidige voorziene oppervlakte is niet voldoende ruimte aanwezig om het circuit volwaardig uit te bouwen. De uitbaters maken gebruik van een op het gewestplan aangeduide natuurzone om de voertuigen van de bezoekers te parkeren. Allerlei afval blijft achter na de activiteiten.
7. De akoestische studie houdt geen rekening met de nadelige effecten op de fauna. In het rapport van 21 september 1999 van het akoestisch onderzoek op zaterdag 11 en zondag 12 september 1999 wordt geen melding gemaakt van de windrichting en de windsterkte tijdens de geluidsonnames. Dit is een leemte. Verkeerde richtwaarden voor locatie 2 in het recreatiegebied : geldende normen 45 dB (overdag), 40 dB ('s avonds) en 35 dB ('s nachts) in plaats van de in de studie vermelde 50 dB, 45 dB en 40 dB.
8. De datum van de milieuvergunningsaanvraag is niet conform artikel 6 & 3 van de vergunning van 1995-09-07. De vergunningsaanvraag is niet ingediend tussen de 18de en 12de maand voor het verstrijken van de vergunningstermijn.
9. Het rallycrosssterrein situeert zich binnen een gebied met hoge wetenschappelijke waarden. Herstelmaatregelen dringen zich op.
10. Het rapport 'Onderzoek polyvalente locaties' van de provinciale sportdienst van de provincie Limburg is éénzijdig vanuit de sector sport.
11. De huidige situering van het circuit is ongeschikt en er dient een andere minder hinderlijke lokatie gezocht te worden.

(...)

Gelet op de ligging van de inrichting in een natuurgebied en recreatiegebied volgens het Gewestplan Limburgs Maasland;

Overwegende dat, vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten, gesteld kan worden

dat de uit te voeren activiteiten, die het voorwerp zijn van de vergunningsaanvraag verenigbaar zijn met de voorschriften die gelden voor bovenvermeld(e) gebied(en);

Overwegende dat de exploitant enerzijds de hernieuwing van de vergunning beoogt (verdere exploitatie van de zes vergunde wedstrijden en erbij horende oefenritten) van een bestaand rallycross-circuit en anderzijds een verandering van de milieuvergunning meer bepaald een uitbreiding (tot 10 wedstrijden en erbij horende oefenritten en twee gemotoriseerde recreatieve activiteiten);

Overwegende dat alle adviesverlenende overheidsorganen gunstig adviseren voor de hernieuwing van de bestaande milieuvergunning doch een verdeeld advies uitbrengen voor een uitbreiding van de bestaande vergunning;

Overwegende dat de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren en opmerkingen alsook de argumenten van beroepers als volgt kunnen geëvalueerd worden :

1. Betreffende de geluidshinder dient gesteld te worden dat aan de geluidsnormen wordt voldaan indien de opgelegde algemene geluidsnormen en de opgelegde bijkomende bijzondere voorwaarden worden nageleefd.
2. Wat het niet tijdig indienen van de milieuvergunningsaanvraag betreft dient verwezen te worden naar artikel 39 § 4 Vlarem I dat stelt dat de sanctie voor laattijdige indiening van de hernieuwingsaanvraag van een vergunning, de stopzetting is van de exploitatie bij het verstrijken van de lopende vergunning tenzij een nieuwe milieuvergunning wordt bekomen voor het verstrijken van de oorspronkelijke vergunning.
3. Met betrekking tot het gegeven dat de kalender niet evenwichtig is opgesteld, wordt gesteld dat de inrichting in kwestie een permanent circuit is dat aan de opgelegde voorwaarden kan voldoen.
4. Wat het bezwaar betreft dat een verdubbeling van de activiteiten bezwaarlijk een verdere exploitatie kan genoemd worden, dient opgemerkt te worden dat in eerste aanleg niet alleen een aanvraag tot verdere exploitatie werd ingediend doch ook een uitbreiding van de vergunning werd gevraagd;
5. Betreffende de aktename door het schepencollege van drie bijkomende rallyevenementen, wordt verwezen naar het besluit van de bestendige deputatie d.d. 2000-02-16 waarbij de beslissing van het schepencollege d.d. 1999-10-21 werd vernietigd;
6. De inrichting is niet gelegen binnen de in artikel 5.32.10.2 genoemde gebieden of zones waarvoor de exploitatie verboden is; er wordt voldaan aan de verbods- en afstandsregels;

7. De overige bezwaren kaderen niet in de Vlarem-reglementering en zijn niet van milieutechnische aard die een weigering van de gevraagde vergunning als gevolg kunnen hebben.

Overwegende dat de inrichting niet gelegen is in zones waarvoor de exploitatie verboden is; dat de inrichting overeenkomstig artikel 5.32(1).10.2.§1 en 2 Vlarem II voldoet aan de verbods- en afstandsregels;

Overwegende immers dat de inrichting gelegen is in recreatiegebied dat bestemd is voor recreatieve en toeristische accommodatie en gedeeltelijk gelegen is in natuurgebied dat ressorteert onder de groengebieden dewelke bestemd zijn voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu.

Dat in het besluit van de Vlaamse regering d.d. 28 april 2000 houdende voorlopige vaststelling van het ontwerp-gewestplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Limburgs Maasland op grondgebied van o.a. Maasmechelen niet van die aard is dat het een impact heeft op onderhavige aanvraag; dat immers het circuit 'Duivelsberg' hierin niet opgenomen werd;

Overwegende dat de omstreden beslissing bijkomende bijzondere voorwaarden oplegt die -mits strikte naleving- de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens, buiten de inrichting veroorzaakt door de aangevraagde activiteiten, tot een aanvaardbaar niveau beperken; dat deze bijkomende bijzondere voorwaarden bepalingen betreffen van de thans gehanteerde milieuwetgeving inzake omlopen voor voertuigen, een beperking van eventuele geluidshinder beogen alsook een verbod inhouden van elke activiteit tijdens de broedperiode (eerste weekend maart tot en met juni);

Overwegende dat, rekening houdend met het voorgaande, er voldoende aanwijzingen zijn om aan te nemen dat de uitvoering van de aangevraagde vergunningsplichtige activiteiten ter plaatse geen overdreven hinder en/of gevaar zullen opleveren voor de buurt en het milieu aldaar mits strikte naleving van de algemene en sectorale milieuvoorwaarden en de opgelegde bijkomende bijzondere voorwaarden;

Overwegende dat het daarom past de ingediende beroepen niet in te willigen en de omstreden beslissing d.d. 1999-12-31 van het college van burgemeester en schepenen van Maasmechelen

TE BEVESTIGEN;

Overwegende dat de vergunning verleend wordt voor een termijn zoals vastgesteld in het erratumbesluit d.d. 11 februari 2000 van het schepencollege van Maasmechelen;

Gelet op de door de adviserende diensten voorgestelde en in het besluit van het schepencollege en in dit besluit opgelegde exploitatievoorwaarden die,

mits ze worden nageleefd, van aard zijn om het gevaar, de ongezondheid en/of de hinder binnen de voor de buurt aanvaardbare perken te houden";

3. Ten gronde

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Eerste middel

3.1.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat de standpunten van de partijen met betrekking tot het eerste middel als volgt kunnen worden weergegeven :

3.1.1.1. Het eerste **middel** wordt als volgt geformuleerd :

"**Eerste middel** afgeleid uit de schending van artikel 5.32.10.1 en 5.32.10.2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne.

Doordat de voormelde artikelen 5.32.10.1 en 5.32.10.2 van toepassing zijn op de inrichtingen vermeld in subrubriek 32.9 van de indelingslijst.

Dat de exploitant de nodige maatregelen dient te treffen om de geluidsproductie aan de bron en de geluidsoverdracht naar de omgeving te beperken en deze in een register vermeldt.

Terwijl de VZW belgische rallycrossvereniging Maasmechelen, de exploitant, in een periode van 5 jaar slechts twee metingen heeft doorgevoerd.

Dat de exploitant bovendien in zijn schrijven aan de leden van de Provinciale Milieu-vergunningscommissie erkent zich niet te hebben

gehouden aan de opgelegde bepalingen m.b.t. de geluidsmetingen zich verschuilen achter de hoge kostprijs.

Zodat dient te worden vastgesteld dat de exploitant zich niet houdt aan de bepalingen zoals vermeldt in art. 5.32.10.1 en meer bepaald (het) par. 3, tweede lid.

Dat deze miskenning door de exploitant als gevolg heeft dat er evenmin kan worden nagegaan of de inrichting voldoet aan de vereisten bepaald in rubriek 32.9, te weten een geluidsemissie van maximum 98 dB of van meer dan 98 dB.

Het eerste onderdeel van huidig middel is ernstig. Doordat de exploitant bovendien de bepalingen van art.5.32.10.2 B. Vl. Reg. van 1.06.1995 zoals vervangen bij art. 218, 1° B. Vl. Reg. 19.01.1999, inwerkingtreding 01.05.1999 waarbij het verboden is een inrichting als bedoeld in artikel 5.32.10.1 par. 1 (inrichting vermeld in subrubriek 32.9) te exploiteren die geheel of gedeeltelijk gelegen is in een natuurgebied en in een beschermingszone tot behoud van de Europese vogelstand (...).

Terwijl op p. 8 van de bestreden beslissing van de Bestendige Deputatie te lezen staat :

Gelet op de ligging van de inrichting in een natuurgebied en recreatiegebied volgens het Gewestplan Limburgs Maasland.

Dat deze overweging eveneens terug te vinden is in het besluit van de Bestendige Deputatie d.d. 16.02.2000 alwaar eveneens wordt bepaald :

Gelet op de ligging van de inrichting in een natuurgebied en een gebied voor dagrecreatie volgens het Gewestplan Limburgs Maasland.

Zodat de bepalingen van art. 5.32.10.2 par. 1, 1° a geschonden zijn.

Dat de bepalingen van de artikelen 5.32.10.2. een formeel verbod inhouden een inrichting te exploiteren gelegen in een natuurgebied.

Dat de inrichting gelegen is in natuurgebied getuige de bemerkingen gemaakt door de Bestendige Deputatie en zulks in twee afzonderlijke besluiten.

Dat dit onderdeel van huidig middel ernstig is.

Dat bovendien de bepalingen van art. 5.32.10.2. par. 1° b eveneens geschonden zijn.

Doordat niet wordt betwist dat de exploitatie gelegen is binnen de perimeter van een EEG-vogelrichtlijngebied.

Terwijl een verbod tot exploitatie werd opgelegd gedurende het broedseizoen hetgeen eveneens wijst op de ligging binnen de gestelde perimeter.

Dat de exploitant deze richtlijn naast zich legde nu zij in 1999 twee crossen organiseerde binnen de periode waartoe haar zulks verbod was opgelegd.

Dat dit onderdeel van huidig middel ernstig is".

3.1.1.2. De verwerende partij antwoordt in haar nota :

"1. In een eerste middel roepen de verzoekende partijen de schending in van de artikelen 5.32.10.1 en 5.32.10.2 van Vlarem 2.

1.1. Ter staving van dit middel voeren de verzoekende partijen in een eerste onderdeel aan dat de vermelde bepalingen aan de exploitant de verplichting opleggen de nodige maatregelen te treffen om de geluidsproductie aan de bron en de geluidsoverdracht naar de omgeving te beperken en de controle op deze maatregelen in te schrijven in een register, terwijl de Belgische Rallycrossvereniging v.z.w. zich in het verleden niet correct gehouden heeft aan de verplichting om geluidsmetingen te laten uitvoeren.

Het is echter evident dat het argument dat de exploitant zich in het verleden niet correct heeft gehouden aan de bijzondere voorwaarden van de toen nog geldende milieuvergunning niet dienstig kan ingeroepen worden als een middel om de vernietiging van een nieuwe milieuvergunning te bekomen (zie ook R.v.St., HALEWIJCK, nr. 20.451, 24 juni 1980).

Een dergelijke schending van één van de bijzondere voorwaarden van een vroegere milieuvergunning kan immers de wettigheid van een nieuw besluit, waarbij een nieuwe milieuvergunning wordt verleend, niet in het gedrang brengen. Zij houdt vanzelfsprekend niet in dat het nieuwe besluit daardoor strijdig zou zijn met de reglementaire bepalingen van Vlarem 2. De verzoekende partijen tonen dit in casu trouwens ook niet aan en zouden het zelfs niet kunnen aantonen om de eenvoudige reden dat het bestreden besluit d.d. 25 mei 2000 van de bestendige deputatie volledig conform is aan en een perfecte toepassing maakt van de bepalingen van de artikelen 5.32.10.1 en 5.32.10.2 van Vlarem 2.

Het is dan ook duidelijk dat het eerste onderdeel van het eerste door de verzoekende partijen ingeroepen middel kennelijk ongegrond is.

1.2. In een tweede onderdeel van het eerste middel stellen de verzoekende partijen verder dat het bestreden besluit d.d. 25 mei 2000 strijdig is met de bepalingen van artikel 5.32.10.2.§1 a en b van Vlarem 2, doordat het rallycrosscircuit deels gelegen

is in een natuurgebied en binnen de perimeter van een EEG-vogelrichtlijngebied zou vallen, terwijl het geciteerde artikel de exploitatie van een rallycrosscircuit in dergelijke gebieden verbiedt.

Hiertegen moet in de eerste plaats ingebracht worden dat het circuit zelf -zoals in de uiteenzetting van de feiten reeds gesteld werd- niet gelegen is in een natuurgebied, doch wel in een gebied voor dagrecreatie, zodat het argument als zou het bestreden besluit strijdig zijn met de bepalingen van artikel 5.32.10.2 §1, a van Vlarem 2 naar de feiten toe reeds niet correct is.

Een belangrijker aspect is evenwel dat de verzoekende partijen uit het oog schijnen te verliezen dat het rallycrosscircuit Duivelsberg een bestaande, vergunde inrichting was op het ogenblik waarop over de nieuwe milieuvergunningsaanvraag moest worden beslist. De inrichting werd immers vergund bij het besluit van de bestendige deputatie van 7 september 1995 voor een periode van 5 jaar (d.w.z. tot 7 september 2000).

Als bestaande, vergunde inrichting ressorteerde de omloop dan ook onder de uitzonderingsbepaling van artikel 5.32.10.2 §4 van Vlarem 2, die expliciet stelt dat de verbodsbepalingen van artikel 5.32.10.2. §1 van Vlarem 2 niet gelden voor bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.

Het is bijgevolg duidelijk dat de door de verzoekende partij(en) ingeroepen bepalingen van artikel 5.32.10.2. §1 a en b van Vlarem 2 niet van toepassing zijn op de betrokken inrichting zodat het bestreden besluit d.d. 25 mei 2000 van de bestendige deputatie eenvoudigweg niet strijdig kan zijn met vermeld artikel.

Hieruit volgt dan ook dat ook het tweede onderdeel van het eerste middel manifest ongegrond is".

3.1.1.3. De tussenkomende partij doet in haar verzoekschrift tot tussenkomst gelden :

"3.1 Artikel 5.32.10.1 en 5.32.10.2 Vlarem II

Aangezien eisers zondermeer stellen dat verzoekster artikel 5.32.10.1 van Vlarem II, zou schenden, om reden dat in het verleden, slechts twee geluidsmetingen werden uitgevoerd.

Dat deze bewering geenszins een middel tot schorsing van het bestreden besluit van de Bestendige Deputatie van de Provincie Limburg uitmaakt.

Dat in het verleden slechts twee geluidsmetingen werden uitgevoerd door LISEC, dit na zeer lang en herhaald aandringen, en dat uit deze geluidsrapporten werd afgeleid dat de inrichting kan voldoen aan geluidsnormen, mits naleving van de opgelegde geluidsnormen en van de bijkomende bijzondere voorwaarden van het besluit;

Dat in het bestreden besluit dan ook duidelijke voorwaarden werden gekoppeld aan de verleende vergunning, voorwaarden die betrekking hebben op eventuele geluidshinder. (art. 4 § 5 besluit(en) van (het college van) Burgemeester en Schepenen, dd. 31.12.1999).

Dat alle door eisers aangehaalde argumenten reeds weerlegd werden in de beslissing van de Bestendige Deputatie waarin volgende motivering werd weerhouden: '...Betreffende de geluidshinder dient gesteld te worden dat aan de geluidsnormen wordt voldaan indien de opgelegde algemene geluidsnormen en de opgelegde bijkomende bijzondere voorwaarden worden nageleefd...'

Aangezien ook de opmerking van eisers aangaande de schending van artikel 25.32.10.2 van Vlarem II, nu het rallycrosscircuit gelegen is in een natuurgebied en recreatiegebied volgens het gewestplan Limburgs Maasland, niet weerhouden kan worden, om reden dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten, gesteld kan worden dat de uit te voeren activiteiten, die het voorwerp zijn van een vergunningsaanvraag verenigbaar zijn met de voorschriften die gelden voor deze gebieden, dat de inrichting niet gelegen is in zones waarvoor de exploitatie verboden is en dat de inrichting voldoet aan de verbods- en afstandsregels overeenkomstig art. 5.32(1).10.2 § 1 & 2 Vlarem II.

Dat het circuit bovendien gelegen is op een afstand van ca. 800 meter van een woongebied, andere dan een woongebied met landelijk karakter, ca. 250 meter van een recreatiegebied en ca. 500 meter van de camping Kikmolen, en op ca. 850 meter van het natuurreservaat.

Dat in een straal van 100 meter, er geen aan de inrichting vreemde bebouwing is.

Dat dit middel van eisers derhalve niet weerhouden kan worden";

3.1.2. Bespreking

Overwegende dat het middel prima facie **niet ernstig** is om de volgende redenen :

3.1.2.1. De verzoekende partijen kunnen zich niet dienstig beroepen op de ingeroepen eventuele nalatigheden van de tussenkomen partij met betrekking tot het niet uitvoeren in het verleden van opgelegde geluidsmetingen, noch met betrekking tot het organiseren van crossen tijdens de broedperiode, omdat deze gebeurlijke tekortkomingen vreemd zijn aan de wettigheid van het bestreden besluit, dat voor de toekomst geldt.

3.1.2.2. De door de verzoekende partijen ingeroepen verbodsbepalingen lijken krachtens de uitdrukkelijke tekst van artikel 5.32.10.2, § 4, van Vlarem II, niet van toepassing op bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.

De betrokken inrichting lijkt een bestaande inrichting te zijn, nu de bestreden vergunning werd verleend vooraleer de lopende vergunning van 7 september 1995 verstreken was (zie hoger punt 2.1);

3.2. Tweede middel

3.2.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat de standpunten van de partijen met betrekking tot het tweede middel als volgt kunnen worden weergegeven :

3.2.1.1. Het tweede **middel** is als volgt gelibelleerd :

"**Tweede middel** afgeleid uit de schending van de bepalingen vermeldt in subrubriek 32.9, B. Vl. Ex. 6.02.1991. zoals gewijzigd door B. Vl. reg. d.d. 15.06.1999 met inwerkingtreding op 01.05.1999. Doordat voormelde subrubriek 32.9.3° bepaalt :
permanente omlopen voor gemotoriseerde vaaren/of voertuigen met een geluidsemissie van maximum 98 dB en voor outdoorcarting (Klasse 2)
Art. 32.9.4. omschrijft :

permanente omlopen voor gemotoriseerde vaaren/of voertuigen met een geluidsemissie van meer dan 98 dB, uitgezonderd outdoortcarts (klasse 1)

Terwijl de bestreden beslissing slechts melding maakt van de aanvraag milieuv vergunning voor permanente omlopen voor gemotoriseerde voertuigen met een geluidsemissie van 98 dB.

Zodat geen rekening is gehouden met de bepalingen **maximum 98 dB** en **meer dan 98 dB** betreffende de geluidsemissie.

Dat een en ander terug te voeren is op het feit dat er nooit grondige geluidscontroles werden uitgevoerd zodat de graad van de geluidsemissie onmogelijk kan worden bepaald.

Dat het besluit van 25.05.2000 dan ook dient te worden geschorst nu niet de bepalingen zoals vermeld in subrubriek 32.9 werden gevolgd.

Dat deze bepalingen uitdrukkelijk voorzien in een maximumgeluidsemissie van 98 dB (klasse 2) en een geluidsemissie van meer dan 98 dB (Klasse 1).

Dat de melding **geluidsemissie van 98 dB** niet voldoet aan de wettelijke bepalingen.

Dat huidig middel dan ook ernstig is".

3.2.1.2. De verwerende partij repliceert in haar nota :

"2. In een tweede middel voeren de verzoekende partijen aan dat het bestreden besluit d.d. 25 mei 2000 strijdig zou zijn met de bepalingen van rubriek 32.9 van de indelingslijst van bijlage I bij Vlare 1 doordat het bestreden besluit enkel melding maakt van een milieuv vergunningsaanvraag voor permanente omlopen voor gemotoriseerde voertuigen met een geluidsemissie van maximum 98 dB(A) en geen melding maakt van bepalingen die gelden voor voertuigen met een emissie van méér dan 98 dB(A). Het is duidelijk dat ook dit middel niet ernstig en, méér zelfs, volstrekt ongegrond is. De verzoekende partijen gaan er blijkbaar aan voorbij dat de Belgische Rallycrossvereniging v.z.w. slechts een vergunning had aangevraagd voor een permanente omloop voor gemotoriseerde voertuigen met een geluidsemissie van maximaal 98 dB(A) (rubriek 32.9.3.c.), d.w.z. dat zij een klasse 2-vergunning had aangevraagd. Een dergelijke aanvraag was ook realistisch, vermits rallycrossvoertuigen perfect beneden de geluidsemissiegrens van 98 dB(A) kunnen blijven -indien dit niet het geval zou zijn

zou de rubriek 32.9.3° trouwens overbodig zijn-, zodat er voor de vergunningverlenende overheid ook geen aanleiding toe bestond om de aanvraag te herkwalificeren.

Het komt trouwens aan de vergunningverlenende overheid nog minder toe om, indien een exploitant slechts om een klasse 2-vergunning verzoekt, te vragen 'of het ook ietsje meer mag zijn' en om hem dan automatisch en zonder dat daartoe een vraag en/of aanleiding bestaat een klasse 1-vergunning (in casu voor méér dan 98 dB(A)) toe te kennen.

Zowel het college van burgemeester en schepenen van Maasmechelen als de bestendige deputatie hebben de milieuvergunningsaanvraag van de Belgische Rallycross-vereniging v.z.w. bijgevolg als een klasse 2-vergunningaanvraag ressorterend onder rubriek 32.9.3.c behandeld en respectievelijk in eerste aanleg en in beroep slechts een klasse 2-vergunning verleend.

Dit heeft ook tot gevolg dat de exploitant enkel motorvoertuigen met een emissieniveau tot 98 dB(A) zal mogen laten starten, zoals trouwens vermeld wordt in de bijkomende bijzondere voorwaarden waaronder de vergunning verleend werd. Vóór de start zal elk voertuig daarom, zoals eveneens in de bijzondere voorwaarden vermeld wordt, getest moeten worden op het geluidsniveau dat het voortbrengt. Indien de exploitant toch voertuigen met een hogere geluidsemisatie dan 98 dB(A) zou laten starten, zou dit impliceren dat hij zonder toereikende vergunning zijn circuit exploiteert en zou hij hiervoor ook kunnen gesanctioneerd worden.

Dit is echter een aangelegenheid die zich situeert op het vlak van de uitvoering van een vergunning en niet op het vlak van het verlenen ervan.

Het is dan ook duidelijk dat de bestendige deputatie niet gehandeld heeft in strijd met de bepalingen van rubriek 32.9. van bijlage I bij Vlarem 1.

Ook het tweede middel is bijgevolg volstrekt ongegrond".

3.2.1.3. De tussenkomende partij argumenteert in haar verzoekschrift tot tussenkomst :

"Verzoekster herhaalt hier hetgeen voorafgaat, meer bepaald dat aan de vergunning geluidsnormen worden gekoppeld en dat verzoekster zich verbindt deze geluidsnormen te respecteren.

Dat hierbij tevens dient opgemerkt dat het circuit slechts een beperkt aantal dagen per ja(ar) wordt geëxploiteerd, waardoor een sanering niet vereist is wanneer de voorwaarden opgelegd bij de vergunning worden nageleefd.

Dat derhalve ook dit middel niet kan weerhouden worden";

3.2.2. Bespreking

Overwegende dat het middel niet duidelijk is; dat prima facie in elk geval niet blijkt dat een vergunning werd aangevraagd en bekomen voor een geluids-emissie van meer dan 98 dB; dat het middel **niet ernstig** is;

3.3. Derde middel

3.3.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat de standpunten van de partijen met betrekking tot het derde middel als volgt kunnen worden weergegeven :

3.3.1.1. Het derde middel luidt als volgt :

"**Derde middel** afgeleid uit de schending van het art 5, 6, 6bis, 6ter en 6quater en art. 39 par. 4 van het B. Vl. Ex. 6.02.1991.

Doordat de door de exploitant ingediende aanvraag niet binnen de daartoe voorziene termijnen werd ingediend.

Doordat indien de exploitant de vergunningsaanvraag niet tussen de achttiende en de twaalfde maand voor het verstrijken van de lopende vergunning heeft ingediend, de exploitatie dient te worden stopgezet bij het verstrijken van de lopende vergunning tenzij voor het verstrijken van de termijn van de lopende vergunning een nieuwe vergunning werd bekomen.

Terwijl de eerste vergunning werd verleend op 07.09.1995 voor een periode van 5 jaar.

Dat de aanvraag voor de vergunning welke werd verleend bij besluit van de Bestendige Deputatie op 25.05.2000 gebeurde op 27.09.1999.

Dat deze aanvraag niet is gebeurd binnen de daartoe voorziene termijn.

Dat dienvolgens de ingediende aanvraag dient te worden beschouwd als een nieuwe vergunningsaanvraag met al de bijkomende voorwaarden zoals vermeld in voormeld besluit.

Dat aan de gestelde vereisten niet is voldaan zodat de vergunning op onjuiste gronden werd afgeleverd.
(...)"

3.3.1.2. De verwerende partij reageert :

- "3. In een derde middel voeren de verzoekende partijen aan dat het besluit van de bestendige deputatie van 25 mei 2000 genomen is met schending van de artikelen 5, 6, 6bis, 6ter, 6quater en 39 §4 van Vlarem 1 doordat de milieuvergunningsaanvraag ten onrechte als een aanvraag voor een verdere exploitatie werd beschouwd terwijl zij laattijdig zou zijn ingediend en bijgevolg als een nieuwe aanvraag zou moeten gekwalificeerd worden en terwijl het niet duidelijk was of het een klasse 1- dan wel een klasse 2-inrichting betrof. Hiertegen moet in de eerste plaats ingebracht worden dat de bewering van de verzoekende partijen als zou de milieuvergunningsaanvraag van de Belgische Rallycrossvereniging v.z.w. laattijdig zijn ingediend, tegengesproken wordt door de feiten en door uitdrukkelijke vermeldingen in het dossier van de gemeente Maasmechelen, zoals hierna zal worden aangetoond. De vorige milieuvergunning waarover de Belgische Rallycrossvereniging v.z.w. beschikte en die haar verleend werd bij besluit van de bestendige deputatie van 7 september 1995, liep tot 7 september 2000. Indien dan toepassing gemaakt wordt van het voorschrift van artikel 39, § 1 van Vlarem 1, dat stelt dat de hernieuwing van een vergunning moet aangevraagd worden tussen de 18de en de 12de maand vóór het verstrijken van de lopende vergunning, houdt dit in concreto in dat de vergunningsaanvraag voor de verdere exploitatie van de inrichting uiterlijk op 7 september 1999 moest ingediend zijn. Welnu, deze einddatum werd - in tegenstelling tot wat de verzoekende partijen stellen - ook gerespecteerd. In het schrijven

d.d. 7 oktober 1999 van het college van burgemeester en schepenen van Maasmechelen aan de Belgische Rallycrossvereniging v.z.w. waarbij gemeld werd dat de milieuvergunningsaanvraag volledig en ontvankelijk werd verklaard (inventaris stuk nr. 17.3), wordt uitdrukkelijk vermeld dat de aanvraag werd ingediend op 7 september 1999.

De bewering van de verzoekende partijen mist dan ook elke feitelijke grondslag.

Doch zelfs indien de aanvraag laattijdig zou ingediend zijn - quod non -, dan nog zou dit niet inhouden dat zij als een aanvraag voor een nieuwe vergunning zou moeten worden beschouwd. Artikel 39, § 4 van Vlarem 1 hecht immers als specifiek gevolg aan de laattijdige indiening van de aanvraag voor de hernieuwing van de vergunning de verplichte stopzetting van de exploitatie bij het verstrijken van de lopende vergunning, tenzij er vóór het verstrijken van de termijn van de lopende vergunning een nieuwe vergunning werd bekomen. Over het feit dat de aanvraag dan als een aanvraag voor een nieuwe vergunning zou moeten beschouwd worden, spreekt artikel 39, § 4, anders gesteld, niet. Er is ook geen andere decretale of reglementaire bepaling die het door de verzoekende partijen beweerde gevolg hecht aan een laattijdig ingediende aanvraag voor de hernieuwing van een vergunning.

De argumentatie van de verzoekende partijen is bijgevolg niet enkel feitelijk ongegrond, doch zou - indien zij feitelijk correct zou zijn, quod non - ook in rechte ongegrond zijn.

Het argument van de verzoekende partij(en) betreffende de onduidelijkheid of het een klasse 1- dan wel een klasse 2-inrichting betrof, houdt helemaal geen steek.

In de eerste plaats bestond dergelijke beweerde onduidelijkheid al helemaal niet : de inrichting waarvoor de vergunning gevraagd werd behoort volgens rubriek 32.9.3° c momenteel ondubbelzinnig tot de klasse 2-inrichtingen. Bovendien verandert het feit dat de inrichting vroeger als een klasse 1-inrichting en nu als een klasse 2-inrichting gerubriceerd werd niets aan het feit dat het een bestaande vergunde inrichting betrof en dat de aanvraag bijgevolg als een aanvraag voor de hernieuwing van de vergunning moest geklassificeerd worden, temeer daar de aanvraag duidelijk dezelfde inrichting en dezelfde

soort activiteiten - zij het dan met een uitbreiding - betrof".

3.3.1.3. De tussenkomende partij stelt :

"3.3 Artikel 5, 6, 6bis 6ter, 6quater en 39§4 van het Vlarem I

Aangezien eisers van oordeel zijn dat verzoekster haar aanvraag tot het bekomen van een vergunning laattijdig zou ingediend hebben quod non.

Dat verzoekster de procedure wel degelijk correct heeft gevoerd;

Dat artikel 39 van Vlarem I aangaande de hernieuwing van een vergunning, niet bepaalt dat een inrichting als nieuw dient beschouwd bij niet naleving van de indieningstermijn, en dat de sanctie van een laattijdige indiening van een vernieuwingsaanvraag, enkel de stopzetting van de exploitatie impliceert bij het verstrijken van de lopende vergunning, tenzij wanneer tijdig een nieuwe vergunning bekomen wordt voor het verstrijken van de oorspronkelijke vergunning.

Dat derhalve ook dit middel niet kan weerhouden worden";

3.3.2. Bespreking

Overwegende dat bij de bespreking van het eerste middel reeds werd aangestipt dat de bestreden vergunning verleend werd alvorens de lopende vergunning was verstreken; dat het feit dat de aanvraag gebeurlijk laattijdig was ingediend, zeker in die omstandigheden, niet voor gevolg lijkt te hebben dat de bestreden vergunning onwettig is;

3.4. Vierde middel

3.4.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat de standpunten van de partijen met betrekking tot het vierde middel als volgt kunnen worden weergegeven :

3.4.1.1. Het vierde middel is als volgt geformuleerd :

"**Vierde middel** afgeleid uit de schending van het continuïteitsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Dat verzoekers dienen vast te stellen dat er op generlei wijze rekening werd gehouden met de omgeving waarbinnen de exploitatie zal worden uitgeoefend.

Dat het niet de bedoeling kan zijn dat een exploitatie wordt toegelaten op grond van niet nauwkeurig gestelde voorwaarden.

Dat de Bestendige Deputatie tot tweemaal toe uitdrukkelijk stelt dat de inrichting gelegen is in een natuurgebied en toch een vergunning aflevert bij besluit van 25.05.2000.

Terwijl niettegenstaande het feit dat de Bestendige Deputatie bij besluit van 16.02.2000 waarbij het beroep van verzoekers werd ingewilligd de hiernavolgende bemerkingen plaatste :

1. bij besluit van de bestendige deputatie d.d. 7 september 1995 werd als bijkomende voorwaarde ondermeer opgelegd dat er elk seizoen gedurende ten minste 2 rallycrossactiviteiten voor de volledige duur ervan geluidsmetingen dienen te worden uitgevoerd in samenwerking met een erkende deskundige; zoals blijkt uit de voorhanden zijnde gegevens blijkt dat er slechts één geluidsmeting werd uitgevoerd tijdens het weekend van 18 en 19 oktober 1997; het argument van beroeper (in casu verzoekers) inhoudende het niet naleven van de bijzondere voorwaarden wat de geluidshinder betreft is gegrond.

2. het argument dat de voorgelegde kalender van 1999 niet werd nageleefd is eveneens gegrond : uit gegevens van het dossier blijkt dat er twee afzonderlijke wedstrijden met bijkomende proefritten werden georganiseerd en ook plaatsgevonden hebben in het 2de weekend van de maand maart terwijl in het besluit d.d. 7 september 1995 van de bestendige deputatie uitdrukkelijk gesteld werd dat er op de rallycrossomloop elke activiteit verboden is tijdens de periode ingaand na het eerste weekend van de maand maart tot en met 30 juni;

3.

4.

5.

Overwegende dat, rekening houdend met het voorgaande, er voldoende aanwijzingen zijn om aan te nemen dat de uitvoering van de aangevraagde vergunningsplichtige activiteiten ter plaatse hinder en/of gevaar zullen opleveren voor de buurt en het milieu aldaar.

Dat het niet aannemelijk kan worden gemaakt dat de toestand zich in een tijdsbestek van 2 maanden zou hebben gewijzigd.

Dat het continuïteitsbeginsel alsook de rechtszekerheid geschonden zijn nu de overwegingen welke geleid hebben tot de beslissing van 16.02.2000 niet werden weerhouden in het besluit van 25.05.2000 terwijl de omstandigheden ongewijzigd waren.

Dat bij besluit van 16.02.2000 de door de exploitant gevraagde uitbreiding werd geweigerd.

Dat door de verleende vergunning van 25.05.2000 de 'uitbreiding' van de activiteiten verdrievoudigd wordt.

Dat wanneer de overweging wordt gemaakt dat de activiteiten ter plaatse hinder en gevaar zullen opleveren bij het besluit van 16.02.2000, het zeer eigenaardig overkomt dat, rebus sic stantibus, het gevaar en de hinder niet meer voorhanden zijn bij het besluit van 25.05.2000.

dat de regels van behoorlijk bestuur dan ook geschonden zijn.

Dat huidig middel dan ook ernstig is".

3.4.1.2. De verwerende partij antwoordt in haar nota :

"4. In een vierde middel van hun verzoekschrift voeren de verzoekende partijen ten slotte aan dat het bestreden besluit d.d. 25 mei 2000 genomen zou zijn met schending van het continuïteitsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur doordat de bestendige deputatie thans een milieuvergunning verleent aan de Belgische Rallycrossvereniging v.z.w., terwijl zij bij besluit van 16 februari 2000 het besluit d.d. 21 oktober 1999 waarbij het college van burgemeester en schepenen van Maasmechelen tot aktename van de uitbreiding van de 6 vergunde wedstrijden met 2 recreatieve activiteiten besliste heeft opgeheven. Ook dit middel is evenwel ongegrond.

In de eerste plaats moet er immers opgeworpen worden dat het continuïteitsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur niet bestaat. De continuïteit als beginsel van de openbare dienst bestaat wel, doch dit houdt in dat een openbare dienst moet blijven bestaan en blijven functioneren zolang de openbare macht oordeelt dat die openbare dienst aan een algemene behoefte beantwoordt (zie MAST, A., e.a. Overzicht van het Belgisch Administratief Recht, Kluwer Antwerpen, 1996, nr. 69, 78). Er kan onmogelijk ingezien worden hoe dit beginsel van de openbare dienst in casu

geschonden werd en de verzoekende partijen voeren ter zake ook geen enkel argument of bewijs aan.

Ook het argument dat in casu het rechtszekerheidsbeginsel - de verzoekende partijen bedoelen klaarblijkelijk het vertrouwensbeginsel als specificatie van het rechtszekerheidsbeginsel - zou geschonden zijn, wordt door de verzoekende partijen niet aangetoond.

Opdat het vertrouwensbeginsel zou kunnen ingeroepen worden, moet er namelijk aan drie voorwaarden voldaan zijn (zie R.v.St., VERMEULEN, nr. 27.685, 17 maart 1987) :

- er moet sprake zijn van een vergissing van het bestuur
- tengevolge van deze vergissing werd er een voordeel verleend aan de burger
- er ontbreken gewichtige redenen om dit voordeel terug te vorderen.

De verzoekende partijen bewijzen echter geenszins of reiken zelfs geen begin van bewijs aan dat de vermelde drie voorwaarden in casu vervuld zouden zijn en dat het vertrouwensbeginsel hier bijgevolg nuttig zou kunnen worden ingeroepen.

Het middel moet bijgevolg om de vermelde redenen als niet-ontvankelijk worden beschouwd. (zie bv. R.v.St., BONNIJNS, nr. 8.779, 19 september 1961; R.v.St., FELIS, nr. 45.329, 16 december 1993).

Er is echter meer. In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen insinueren ligt er wel degelijk een objectieve reden voor voor het feit dat de bestendige deputatie op 16 februari 2000 het besluit van het college van burgemeester en schepenen van Maasmechelen waarbij door middel van akteneming een uitbreiding van het aantal vergunde wedstrijden werd toegestaan ophief, terwijl zij nu bij een nieuwe vergunning wel een uitbreiding toestond.

De achtergronden waarbinnen het besluit d.d. 16 februari 2000 tot stand kwam waren immers totaal anders. Er mag niet vergeten worden dat de vergunning tot uitbreiding die het college van burgemeester en schepenen op 21 oktober 1999 verleende een aantal zéér bezwarende aspecten vertoonde :

- het betrof een vergunning door middel van een aktename, die sowieso reeds niet omgeven was door de waarborgen die een gewoon onderzoek van een nieuwe aanvraag vertoont, zoals daar zijn het openbaar onderzoek en adviezen van deskundigen.

- de vergunning werd verleend op 21 oktober 1999 voor wedstrijden die reeds op 24 oktober en 27 en 28 november 1999 zouden gereden worden, dit terwijl het vergunningsbesluit pas op 28 oktober 1999 bekendgemaakt werd. Dit gegeven werd, zoals in de consideransen van het besluit d.d. 16 februari 2000 van de bestendige deputatie vermeld werd, vooral door de provinciale milieuvergunningscommissie als zéér bezwarend ervaren, in die mate zelfs dat zij vroeg een berispende brief te sturen naar het college van burgemeester en schepenen
- het betrof bovendien een vergunning die nog betrekking had op het rallycross-seizoen 1999 zelf, dit terwijl uit het onderzoek gebleken was dat de exploitant in 1999 de door hem voorgelegde kalender sowieso reeds geschonden had én bovendien reeds meer wedstrijden had georganiseerd dan er waren toegestaan.

Het was in die omstandigheden dan ook evident dat de bestendige deputatie overging tot opheffing van het besluit d.d. 21 oktober 1999 van het college van burgemeester en schepenen. Bij de beoordeling van de nieuwe aanvraag zelf was de toestand totaal anders : er was hier geen sprake van een beslissing in eerste aanleg in extremis die voor voldongen feiten stelde en er had een ernstig onderzoek kunnen plaatsvinden van de aanvraag, waaruit gebleken was dat de hinder voor de mens en het milieu door middel van het opleggen van strenge voorwaarden (o.m. ook wat de geluidsemissie betreft van de individuele voertuigen die aan de wedstrijden en oefenritten zullen deelnemen), van een strikte naleving van de voorwaarden en een goede controle op deze naleving binnen aanvaardbare proporties kan worden gehouden. Ook het vierde middel is bijgevolg, indien al niet onontvankelijk, dan toch minstens ongegrond".

3.4.1.3. De tussenkomende partij voert aan :

"3.4 Het continuïteitsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel

Aangezien eisers van oordeel zijn dat de regels van behoorlijk bestuur geschonden zouden zijn doch nalaten dienaangaande ook maar enig bewijs naar voren te brengen;

Dat zowel het college van Burgemeester en Schepenen als de Bestendige Deputatie van de Provincie Limburg hun beslissing waarbij verzoekster een vergunning werd verleend, voldoende motiveerden.

Dat bovendien de adviesverlenende overheidsorganen gunstig adviseren voor de hernieuwing van de bestaande vergunning, en minstens deels gunstig adviseerden voor uitbreiding van zes wedstrijden naar 10 wedstrijden, hetgeen zeker geen verdrievoudiging inhoudt, zoals eisers ten onrechte suggereren.

Dat ook dit middel van eisers geenszins weerhouden kan worden";

3.4.2. Bespreking

Overwegende dat het besluit van 16 februari 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg specifiek betrekking gehad lijkt te hebben op de organisatie van bijkomende activiteiten in de loop van 1999; dat het gebaseerd lijkt op het niet naleven door de tussenkomen partij van de voorwaarden van de vergunning van 7 september 1995; dat naar aanleiding van de bespreking van het eerste middel is gebleken dat gebeurlijke inbreuken van de exploitant op de vorige vergunning niet dienstig zijn om de wettigheid van de nieuwe vergunning te beoordelen; dat prima facie niet valt in te zien dat het bestreden besluit de door de verzoekende partijen genoemde beginselen schendt;

3.5. Overwegende dat derhalve aan de eerste voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de v.z.w. BELGISCHE RALLYCROSS VERENIGING in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig januari tweeduizend en een, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A.-M. GOOSSENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. -M. GOOSSENS.

R. STEVENS.